

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg kan forstå, at det er en skuffende melding, jeg vil komme med til hr. Flemming Hansen, nemlig at den danske konkurrenceevne faktisk har det overordentlig godt. Den har fået det bedre i løbet af 1993, og det ser ud til, at den vil få det fortsat bedre i 1994. Et særskilt bidrag ved siden af det, man kalder den klassiske konkurrenceevne, er hele spørgsmålet om energiområdet, hvor man med alle indregninger af energifgifter i forhold til erhvervslivet faktisk står i en utrolig gunstig situation.

Så jeg må bedrøve hr. Flemming Hansen med – sådan tror jeg det må formuleres, når det er rettet til den seneste ordførertale – at det faktisk går godt. Vi er mange andre, der glæder os over det, og det vil jeg fortsat gøre.

Dernæst vil jeg stille et enkelt spørgsmål. Nu kan jeg forstå, at vi på De Konservatives og sikkert også Venstres foranledning får debatten om en fradragsordning i stedet for tilskudsordning på hjemmeserviceområdet. Jeg vil bare spørge, om timelønnen ikke er den samme, uanset hvilken ordning man taler om. Hvis svaret er ja, kan vi jo vende tilbage til, hvad det vil koste i forhold til en fradragsordning, og hvilken fornøjelse den enkelte forbruger vil få af det, nemlig – og det kan jeg godt tage forskud på at sige – at det vil være mindre ved et skattefradrag pr. time end det, der lægges op til i ordningen.

Dernæst siger hr. Flemming Hansen, at han simpelt hen ikke tror, denne regering har nogen evne til at nedsætte skattetrykket. I den forbindelse vil jeg bare varsle det spørgsmål til hr. Flemming Hansen om et års tid: Hvad vil hr. Flemming Hansen sige, når det alligevel lykkes? Jeg synes, det altid er godt at tænke over, når man kommer med sådan en relativt håndfast udtalelse, hvad der dog sker, når ens håndfaste udtalelse bliver gjort til skamme, for det gør den.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Jeg vil næppe være i stand til på to minutter at besvare alle fru Pia Gjellerups spørgsmål, så nogle af dem skal jeg komme tilbage til. Spørgsmålet om fradrag i forbindelse med hjemmeservice skal jeg eksempelvis gemme, til

vi har debatten på fredag, for jeg kan ikke nå det her. Kommer det op senere, skal jeg gerne komme tilbage med korte bemærkninger om det.

Fru Pia Gjellerup siger, at konkurrenceevnen er forbedret. Det er vi enige i. Det var den på vej til med den forrige regerings initiativ. Det ved enhver. Og jeg kan sige til fru Pia Gjellerup, at vi glæder os umådelig over det.

Vi har også en klar fornemmelse af, at forbruget er på vej opad, og det er vi også overordentlig godt tilfreds med.

Der er ikke noget, der glæder den konservative folketingsgruppe mere, end at det går virksomhederne i dette land godt. Enhver anden tankegang ville dog være næsten pervers. Naturligvis er det noget, der glæder os umådelig meget.

Det, vi er så forfærdelig bange for – og man har jo lov til som politiker at sige, at vi skal diskutere fremtiden – er, at regeringen med det ene udspil efter det andet, der satser på offentlige initiativer, offentlige udgifter, hvor det offentlige skal lave det hele og det offentlige skal blande sig i virksomhedernes drift, er i gang med at ødelægge opsvinget, allerede inden det slår igennem. Fru Pia Gjellerup må kunne fatte, at det er det, vi er bange for.

Vi er enige om, at vi er meget stærkt på vej nu – det er jo ikke så svært, når man på en række områder fører den forrige regerings politik videre – men når man så vil bruge offentlige midler i næsten ubegrænset mængde, er vi bange for, at vi om et halvt, et helt eller to år bringer landet ud i en ny situation, som forhindrer, at opsvinget kan få lov til rigtig at udvikle sig. Det håber vi virkelig det vil gøre, for det synes vi hele Danmark, hele erhvervslivet og ikke mindst de mennesker, der er beskæftiget i erhvervslivet, fortjener.

(Kort bemærkning).

Kai Dige Bach (KF):

Fru Pia Gjellerup stillede et par spørgsmål, og i den forbindelse vil jeg understrege, at vi grundlæggende er imod tilskudsordningen, fordi den kræver så megen administration, som hr. Flemming Hansen var inde på til sidst.

I øvrigt står man heroppe og efterlyser, at det offentlige skal have en dialog med erhvervslivet. Jamen hvorfor i alverden skal det dog det? Kan det ikke bare lade erhvervslivet